

MATO JAKOBOVIĆ (1939. - 2009.)

U Slavonskom je Brodu 23. kolovoza 2009. iznenada preminuo MATO JAKOBOVIĆ, učitelj, nastavnik fizike i tehničkog odgoja i profesor pedagogije, predsjednik ogranka Hrvatskoga pedagoško-književnog zbora. Dana 25. kolovoza 2009. održan je pogreb na mjesnom groblju u Čajkovcima, njegovu rodnom mjestu.

Mato Jakobović više je od četrdeset godina radio u osnovnoj školi: kao učitelj u razrednoj nastavi, nastavnik u predmetnoj nastavi, ravnatelj osnovne škole i pedagog. Postizao je izvanredne rezultate u nastavi, u izvannastavnim aktivnostima i u rukovođenju školom. Ostvarivao je niz malih projekata u cilju unutrašnjeg preobražaja škole. Posebno se brinuo za usavršavanje prosvjetnih djelatnika u svojoj školi i u Slavonskom Brodu.

Bio je dugogodišnji član Hrvatskoga pedagoško-književnog zbora. Tri je mandata bio član Upravnog odbora Hrvatskoga pedagoško-književnog zbora. Bio je suvoditelj škola pedagoga i stručnih skupova Hrvatskoga pedagoško-književnog zbora i voditelj njihovih radionica.

Ubraja se među zaslužne i ugledne učitelje koji je svojim dugogodišnjim djelovanjem pridonio razvoju i unapređivanju hrvatskog školstva. Zato je i 2002. godine, na prijedlog Osnovne škole „Ivana Brlić-Mažuranić“ iz Slavonskog Broda i Hrvatskoga pedagoško-književnog zbora iz Zagreba, dobio „Nagradu Ivan Filipović“ – godišnju nagradu za područje osnovnog školstva.

Prerana smrt Mate Jakobovića odjeknula je tužno u srcima svih onih koji su imali sreću poznavati ga. Za Hrvatski pedagoško-književni zbor njegov je odlazak veliki gubitak. Članovima Hrvatskoga pedagoško-književnog zbora trajno će nedostajati njegova toplina, ljudskost i nenametljiva inventivnost na sjednicama Upravnog odbora i prijateljska podrška u međusobnoj suradnji. Optimizam i vedrina koji su zračili iz njegove ličnosti, predanost pozivu, njegova radišnost i upornost u radu pozitivno su djelovali na sve koji su s njim radili i živjeli. Svi oni ostat će mu trajno zahvalni.

Njegovim najbližim prijateljima i suradnicima veliki je to gubitak. Težak je svaki oproštaj s čovjekom, vrlo je težak oproštaj sa znancem, a najteži je oproštaj s dugogodišnjim suradnikom, s čovjekom s kojim smo živjeli i radili dugi niz godina, s čovjekom koji je oko sebe širio optimizam, s čovjekom koji je uspješno stvarao povoljno radno okružje.

Teško je naći riječi utjehe njegovoj supruzi, kćeri, sinu i tugujućoj rodbini. Jedino im možemo reći da razumijemo i shvaćamo veliku tugu i bol, jer smo i mi njima obuzeti i možemo im izraziti sućut.

Mati Jakoboviću možemo reći hvala na svemu što je učinio za svoju obitelj, za Hrvatski pedagoško-književni zbor, za hrvatsko učiteljstvo i školstvo, hvala za neumorni i plodan rad učitelja, nastavnika, pedagoga i društvenog djelatnika.

Mato Jakobović bio je velik učitelj, pedagog i humanist i velik čovjek. A čovjek je besmrtno ako je živio kao čovjek.

Zato Mati Jakoboviću velika i vječna hvala. Počivao u miru Božjem. Neka ostane u pokojima svojem, u zemlji Hrvatskoj koju je volio i zadužio dobrim.

Hrvoje Vrgoč
Josip Markovac